

تقریباً تمامی سلاح‌های کشتار جمعی مردم فلسطین و موضع‌گیری بسیار ضعیف در قبال نسل‌کشی ساکنین و کودکان غزه، با خشم و بی‌اعتمادی عمومی، حتی فراتر از سطح منطقه مواجه است. بایدن حتی اگر بخواهد این ناکامی را به لیست کارنامه فاجعه‌بار سیاست خارجی‌اش در جنگ اوکراین و خروج از افغانستان اضافه کند، توانایی صرف نظر از فضای داخلی آمریکا برای کارزار انتخابات ریاست جمهوری آینده را نخواهد داشت. نیاز به یک دستاورد جدی پس از جنگ خونین در غزه، بحران دریای سرخ و ضربات محکمی که از سوی نیروهای مقاومت در عراق و سوریه وارد شد، دولت آمریکا را وادار می‌کند تا به این صحنه با چشم یک ماهی‌گیر قهار نگاه کند؛ ماهی‌گیری که می‌خواهد از دل دریایی طوفانی، بهترین صید خود را کسب کند.

چنین هدفی مستلزم تغییر شیوه بازی است. بازی‌ای که برعکس وضع قمر در عقرب فعلی، یاران و متحدان مناسبی را کار می‌گیرد. کسانی که در گذشته خود یکی از موانع مهم دودولتی بودند، حال با ارائه تضمین‌های ویژه حاضرند با دریافت مزایای مناسب، در زمین به رسمیت شناختن رژیم نقش مهم و اصلی را به دوش بگیرند. کشورهای حاشیه خلیج فارس و در رأس آن‌ها، عربستان سعودی، نه تنها پس از طوفان الاقصی از روند عادی‌سازی کنار نکشیدند، بلکه با نشان دادن چراغ سبز دوباره و احداث یک راه زمینی جدید برای دور زدن تنگه باب‌المندب، ثابت کردند که مهم‌ترین برگ برنده بایدن برای نجات یافتن از یک بحران بزرگ منطقه‌ای هستند. گردن نهادن کشورهای عرب حاشیه خلیج فارس به روند عادی‌سازی و روابط راهبردی ایالات متحده با قطر به عنوان بزرگ‌ترین حامی مالی حماس در مدیریت داخلی نوار غزه، جناح چپ آمریکا را برای رسیدن به تنها راهبرد باقی‌مانده‌شان برای حل منازعه فلسطین امیدوار می‌سازد.

بایدن موظف است تا با هر ابزاری که در اختیار دارد از بهترین مهره در اختیارش محافظت کند. اکنون که نتانیاهو و دولت راست‌گرایش از یک سو و افکار عمومی رژیم و مردم و مقاومت فلسطین از سوی دیگر هیچ میلی برای به رسمیت شناختن دیگری ندارند، چه فرایندی می‌تواند ضامن تحقق «صلح پایدار» آمریکایی باشد؟ در هر صورت بازی فعلی آمریکایی‌ها در صحنه، نشان‌دهنده شانس زیاد آن‌ها برای موفقیت نیست. آن‌ها حتی اگر بتوانند از سد دولت نتانیاهو بگذرند با یک دیوار بسیار محکم‌تر و بلندتر تحت عنوان مقاومت مردمی فلسطین مواجه خواهند شد. بررسی تمامی این عوامل نشان می‌دهد که برخلاف ادعای بسیاری از طرفداران دودولتی، این راه واقع‌بینانه‌ترین راه حل نیست اما در عین حال تنها مسیری است که برای دموکرات‌ها باقی مانده است. پس باید ببینیم بایدن و همکارانش تا چه حد برای آخرین تیر ترکششان هزینه خواهند کرد؟

